

Utazásaink

Rokonlátogatóba indulunk,
de nincs kedvem hozzá, ahogy
mostanában semmihez.
Emlékszem, régen,
amikor kicsi voltam,
minden rajzomon
mosolygósra rajzoltam magunkat,
ami a hűtőn volt, azon még
Apa is rajta van, ráadásul velünk,
és mindenki mosolyog, főleg én
a kép közepén, ahogy a kezem fogod.
Mindig odafigyeltem, hogy a te hajad göndör legyen,
hullámos vonalakat
rajzoltam, hogy lásd, figyelek,
lásd, jó anya vagy.
Mindig is az voltál és az is leszel,
bár ezt ma valószínűleg nem érzed.
Rengeteg dolog történt, amiket
nem akarok elmondani,
túl rövid hozzá az út.
Nem is tudnám
elmondani őket,
nem tudom, hogyan mondjam el.
De nem is kell.
Te szavak nélkül is megértesz engem,
talán ezért hajtottál tovább,
hogy ne kelljen egyedül,
elveszett gidaként szenvednem.